

Pacific Herold.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 24

Parkland, Washington, 12te Juni 1905.

15de Aarg.

Maaletrosten.

Der løb sig en Maalstrosten i Holte og sang.
Men Solskunet drysset fra oven.
Men nede hav Tunet, paa Møderens Gang
Gud Hejla med Blitset mod Sloven.
Og Diet var malte, og Kinden var hvid,
For første Gang nu siden Paaskedags Tide
Hun var fra sit Sygerum kommet.
Og Sommeren løst og Maalstrosten Rost
Den kæmper, jo længer det lidet.
Saa sang den om sider, og saa var det Højt.
Den Opgraderet Tide mellem Tider.
Men Hejla hun blomstred med Baesjol paa Rind
Og Linet, som stædt alt klædte ind i Lindstrændes hellige Nige.

Og saa blev det Juulfejd, Ternit var imaaht,
Og Hejla hun sang hos jernset.
Med et blev hun sille, sjælt intet var hændt,
Og Alvor sig lagde i Diet.
Hun legte ved Møderens Hjerter sig til jul:
„Du Blame, hvor holder vel Maalstrosten Jul?
— Og trod nu vel, den har Presenter?“
— „Ja, Hejla, det trod jeg! — Vor Hertre han er
Saa rig — saa god aben Vig;
Han var jo den berligste Juleverbets
Herr
Til mig og min egen Smærpige.
Og han, som er Gøber af stort og af suunt
Og gledes ved, at haus Slabning gør godt,
Han tilfest ei Maalstrosten glemmer.
Per Sivle.

Iste Søndag efter Trinitatis.

Gud er Hjærlighed, og han har bliver i Hjærlighed bliver i Gud og Gud i ham.

Deti er Hjærligheden fuldkommet hos os, at vi have Frimodighed paa Dommens Dag; thi ligeom han er, saa er og vi i denne Verden.

Frugt er ikke i Hjærligheden, men den fuldkomne Hjærlighed dræner Jesu ten ud; thi Fruget bringer Vine, men hvem der frugter, er ikke fuldkommet i Hjærligheden.

Lader os elste ham, thi han har elset os færti. Dersom nogen siger: jeg elster Gud og han hader sin Broder, da er han en Begnér; thi hvis der ikke elster sin Broder, sørn han har fejl, hvorende han han elster Gud, som han ikke har fejl. Og dette Gud harer vi af ham, at den, som elster Gud, skal også elster sin Bror. 1. Joh. 4, 16-21.

Denne Epistel handlet om:

I.

Guds Hjærlighed til Menschen.

Den er overværende set og ubegrænset, thi Gud er Hjærlighed og beundrer os mange flere Ting.

Den gør os glade og frimodige endog paa Dommens Dag; den hjerner og overhæver Fruget og den dermed forbundne Hjærligheds Ribelt. Den, som alder i Hjærligheden, det er, den som elster Gud, han er Guds Barn og Ven, har alt af Gud og han trostig venti sig illi godt af ham for Kristi Snyld, saa han elster os saa, at han hørte sit Vir til for os og sendte os Islamanden, den Helligaard, som ikke er Trældom og Frugets Raab, men den sonlige Ubbastellets Raab, ved hvem han i højlig Tillid fan bede sin himmelste Far, der om alt, hvad han trænger. Thi han ved, at naar Gud har flænset ham i Gen, da vil han og hjælpe ham alle Ting i ham; da er han ogsaa i Troen tryg for alle Gæster. Thi naar

Gud er for os, hvem kan ha mere trosb os? Rom. 8, 31.

II.

Bor Hjærlighed til Gud.

Hær Gud har elset os fra holt, saa illighed endog Rainen, at vi elste ham igjen. Dette var ogsaa Mors forstærel i den gamle Papt. Thi det hedder: Og nu, Israel, hvad begjører Herren, din Gud, af dig, aben at du frugter Herren, din Gud, at du vandrer paa alle hans Velse, og at du elster ham, og at du tjener Herren, din Gud, af hele dit Hjerle, og af hele din Ejæl, saa at du tager være paa Herrens Gud og hans Lone, som jeg synder dig dog, for at det man gaa dig vel. 5. Mos. 10, 12: 13. Vilben herstiller, at Gud har elset os færti og bevist det ved at slæbe, ligentrof og salde os til sig, ligesom han ogsaa i sin Tide vil berlig gjøre enhver, som har modtaget hans Hjærlighed.

Ingen vil gjerne għalbe for en Jædan, som ikke elster sin Gøber og Opholder og alligevel bedrager mange sig og ikke elster den Gud, som virkelig har elset os. Dersor bor enboet uoverført, om han elster den Gud, som udøbbarer sig i Ordet og Sakramenterne. Gifter man ham virkelig, han vil det vide sig der, at man gjerne harer og elyster hank Gud og Vilje. Om nogen elster mig, skal han holdt mit Ord, sagt Grefter. Job 14, 21. Og alt skal denne hem tilgode, som elster Gud. Rom. 8, 2.

Men også paa en enben Raabe vil det være os, om vi elster Gud, nemlig ved:

III.

Bor Hjærlighed til Kristus. Den, som mener og føler, at han elster Gud, aben at han elster sin Broder, han er en Vogter, hører Herten, som hjælper Hjærligheden.

Han søger at bibrage sig selv og andre. Hjærlighed til Gud og Hjærlighed mod Mædmmensler kan ikke beha-

veb Guds af hænen mere end Gud same. Det ene udstiller det andet.

Ligeom Herren den Dag Døg er i Verden og uddeles fra Hjærlighed til al Stadninger, enten den toller ham herfor eller ikke, saaledes er også de kristne tilfælle i denne Verden for at vise bei hænen Glædelig, som og var i Kristus Jesu. Og der vil aldrig manglende Anledning til at gjøre godt.

„Alle for be Retserdigheids Øjennings Styld, som vi havde gjort, men efter sin Berthjærlighed harer Gud træst os ved Agiensbedens Bed og Formyrslen ved den Helligaard, hvilken han havde rigeligen udstillet over os ved Jesus Kristus, vor Grefter, paa del at vi, retserdigjører ved hans Raade, skulle efter Haabet vorde Hviringer til det evige Liv. Dette er en sunt Tale.“ Zit. 3, 5-5.

Her slår Apostelen fors til Jordens al Selvred, som om Mennesket funde fortjene Saligheden ved egen Retserdigheids Øjennings. Rei, siger han, men af Inter Berthjærlighed har Gud træst os, idet han ved den hellige Daab tilskrede os sin Raade, Gudernes Forlæbelse og det evige Livs Rev. Idet der nu ikke er vores Hjærligheds Trods over hele Livs lejzen; ved Agiensbedens Bed bertræb blive vi Døde, som næste: Håb, hjerte Hader! Just det har Gud udgivet sin Helligaard over os ligeom Regn vur ei fast Sand. Regnen vur gjøre Warlen blid og give den Kraft, for at den skal kunne opnuge Guden i os og give god Helt. Ligeom begynder den Helligaend i Døden et berede Hjært til at finde annehmen Evangelists Gud i Christen og høre Frugt betaf. Men hvad er det for en Hjært, som skal komme berast? Et niet Sælle, som er ikke ejer Gud i Saabhedens Retserdighe og Hjærlighed. Ved Guds Ord er Mennesket i Begyndelsen stolt i Guds tilfælle, og ved Guds Ord skal det ligesom formes ejer Guds tilfælle,

Af Ordet slober den Helligaand Kroen; denne er det nye Menneskes Rob. Af denne Mod fremspiller Guds Erfjendelse og Skærlighed til Gud, Fortslæning, Øjn, Undtagt, Haab, Hengivenhed, Guds Lov og Pris. Det er Genuene paa Træet, som slige opad til Gud; paa disse voxe da igjen frem Hæstskærheds, Glæde, Freb, Langmodighed, Hdmighed, Mildhed, Godhed, Sagimodighed, Utholdenhed. Det er Frugterne, som komme frem af Genuene og hænge ned, saa at Næsten kan plukke dem. Disse Frugter er ikke mangle; ellers vinter Daaben ikke længere, hvad den stulpe. Paa Begyndelsen maa Fortællelsen folge, efter Gjensfødslen maa Hornfjellen komme og fortælles, indtil den endelig fuldendes i de bodes Opstandelse, da ogsaa det bebelige Regeme igjen skal iføres Hosdelighed.

Dig, vor Gud og Fader, dig
Vore Pris evindelig!

Om os alle i vor Daab
Skænker Liviens syde Haab,
Hjælp os, at vi aldrig maa
Hvor dit Nasyn vandre saa,
At vi Faderhjemmet noa!

"Gørundre dig ikke, at jeg sagde til dig; Det var eder at føbes paam. Bluden blæser, hvor den vil, og du har ret dengs Sujen; men du ved ikke hvorfra den kommer, og hvor den farer hen; jaalches er det med huer den, som er født af Manden." Joh. 8, 7, 8.

Dieb bløje Ord vilde den Herre Jesus sige: Om du end ikke begriber, hvorledes det går til ved Gjensfødslen, skal du dog ikke holde den for usand. Du ved heller ikke, hvorfra Bluden kommer, og hvor den farer hen, og tor dog ikke negle Bluden, fordi du paa dengs Sujen mærker, at den er der. Ligesaa kan du visknol ikke vide og begribe, hvorledes den Helligaand vinker Gjensfødslen og Hornfjellen, men du fornemmer dog hans Virkning, mens Daaben vedbliver at virke, hvad den skal. Hvor Bluden fører, der er den; hvor Manden vinker, der er Manden. Men Bluden blæser, hvor den vil. Og hvor vil Manden virke? Bluden bevirger Lusten, Manden henvirger Hjerlet og dræber det til Guds Ord og Bon, gør det fuldt af gode Fortslætter. Bluden fører med sig, hvad den grüber. Guds Mand, naar han grüber Hjerlet, riber han det godt fra Jordens og løfter det op i Himmelten, gør det saa et jordligt Hjerle til

Himmelset, fra et jædeligt til et anædligt. Bluden fører inart med sig morte Elver, snart ejer den igjen Himmelten nu. Det ejer Guds Mand ogsaa. Snart kommer han som en Regnvind og sætter Hjerlet i en godlig Bedrovelse, saa Daarevandet strømmer fra Linene; snart bringer han igjen Mari Vejr, naar han nederbøger Hjerlet med himmelst Trost. Slemt var det, om han aldrig skulle erfaret det. Manden vilde da være tagen fra dig igjen. Derimod forsøg ikke, om du ikke til enhver Tid fornemmer den Helligaands Beregelelse hos dig. Han viser, hvor og naar han vil. Du maa ikke ville binde ham til visse Dider. Somanden maa ofte vente længe paa god Blub. Det aldrig dit Selv til, begiv dig til Bonnen eller til Ordets Prænting og Beprægning. Da vil du bestandig igjen spore haab Blæsen og trælige Blitzen. Det erfarer enhver, som er født af Manden.

Herr Jesu Krist, dig til os vend,
Dig Helligaand ned til os send!
Med Mislundhed du os regjer,
Og Sandheds Bei os else lar!

Judtil vi hunge med Guds Hær:
Hælla, hellig vor Herre er
Og Rue saa dit Ansigt vild
I Simlens Lys og eldg Frejd!

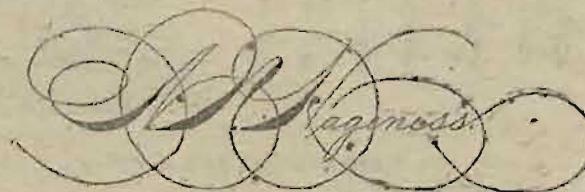
Til Indremissionen.

Kons. Offer i Vor Frelsers Menighed, Genesee, Idaho, Pastor Hellestions Raab.....	\$12.55
Kons. Offer i Portland Menighed	32.74
Kons. Offer i Vor Frelsers Menighed, Fairhaven, Wash., Past Bjerles Raab	22.65
Kons. Offer i Olympia Marsh Menighed, Past Bjerles Raab ..	14.92
Kons. Offer i Stanwood Menighed, Foss's og Tjernagels Raab ..	35.15
Kons. Offer i Asielia Menighed Past Holdens Raab.....	7.65

R. J. Hong,
Kasserer.

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink ou 12 colored cards for 5 cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Glass and Paper.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 507.

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Kvitters Klæder, Underløj, Overlø, Hatte, Støvler og Sno.

Et stort Udvælg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Landekjøbes og salges. Salger skandinaviske Kroner. General Dampsksibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

"Penge Sparet er Penge tjent'

Husk dette naar de trænger Mediciner for Familien. Det eneste skandinaviske Apothek paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.

OM MEDICINER SPØRG JENSEN

Der gives ingen Hjemvei
til Himmelens.

Der var engang en Prest, som pleies
de med stor Over at svinge Lovens
Svobe over sine Døbere. Men han
var selv ikke blot bente i sin Kristen-
dom, men stillede sig endog lige med
derne Verden i mange Stykker, som
var ligefraa fridende imod Guds
Willie. Engang havde han alet holdt
en meget stærk Straffepresten, da en
enoldig Bondemand kom til ham efter
Kirkjenesten og sagde: „De har iugen
dog taet meget vigtige og alvorlige
Ord, Hr. Pastor, og gjort os Bønder
nede i Stolene Hjelvede hædt. Jeg
men tilhaa, at jeg derover er blæren
laade angst og vange, da jeg trævede
mig selv og fandt, at jeg efter denne
Presten ikke kan komme i Himmel-
len. Men jeg har dog heller ingen
Lyft til at blive saaledes, som De sagde
i Prekenen, man skalde være, thi det
vilde salde mig alt for suet. Jeg er
dertil kommen til at kæste paa, om der
ikke skalde gives en anden Vei til Himmel-
len, end den frække Til, og en anden
Indgang, end den snevre Til, som
De har viist os. Og da det er saldet
mig ind, at De, Hr. Pastor, dog ikke
ikke vil til Hjelvede, og alligevel gaaer
De, som det synes, ikke paa den frække
Vej. De maa altsaa uden Trof hænde
en Bagdor eller en Gjenvæi til Himmel-
len, og jeg kommer nu med den
Von til Dem, at De vil være saa god,
og gaa at viise mig denne Bagdor eller
Gjenvæi; jeg vil være Dem meget for-
bundet dertil.“

Bonden sagde alt dette i sit Hjertes
Enghedsdig, uden at have en Skærm
bag Øret, det knade not Presten mørke,
og netop dertil gav disse Ord ham
dybt til Hjerte. Alden at sige et Ord,
gav han lange op og ned ad Gulvet,
thi han hadde en joer Rampe med sig
hælt. Endelig havde han overmundet,
og han vendte sig nu til Bonden og
sagde: „Hjære Ven, I tager fejl, der
gives ingen Bagdor eller Gjenvæi til
Himmelens; jeg ved lige saa godt at fin-
de nogen som I. Men jeg maa til
min store Skam tilstaa eder: Jeg har
hælt selv ikke gaet den Vel, som jeg
her forelegte andre, og jeg talter dertil
Gud, at han nu ved eder har dragt
mig til Esferlande. Kom, lad os gaa
med hinanden den gamle gode Vej, den
eneste, som fører til Vlost!“

Guds usporlige Veje.

Den midjere Prest Whitefield i
England prælede ofte paa Gader og
Stræder for den store lejligheds Hæb,
som seldest eller aldrig kom i Kirke, og
han blev dermed et velignedt Nedslab i
Guds Haab til at opvælle mange af
deres Syndesovn, og bringe dem til
Sandheds Frifindelse. Saaledes havde
en vild strafat engang indhundet sig
iblandt hans Døbere, med Kommen
fuld af Steine, for at lave disse ejer
Orveis Fællynder. Men da han havde
staet i nogen Til og hært paa den ud-
mærket begavede Herrens Djener, der
talte med en nædrolig Aenderus
Kraft og Salvesse, blev hans Hjerte
saal bevaget derved, at han tog den ene
Sten op af Kommen efter den anden
og løb dem ganske sagte salde til Tord-
den. Ingen kunde begræbe, hvad dette
skulde betyde. Men da Prælken var
fælende, gav den hildstvarende Orveis
Forægter hen til Whitefield og be-
hændte med angerfuldt Sind, i hvad
Hensigt han var kommen, talte for
det Ord, han havde hært, og bad om
Raad og Beslæding i sin Saligheds
Til. Han blev også ved Guds
Raade en omvendt og troende Kristen.

S a l m e.

O, Almagis Gud, hvor stor din
Raade!
M, den, som ikke prijer dig
Med Lov og Tat, dig et lo't raade,
Til Dyret har fornæret sig!
O, paa din Hjærlighed at grunde
Det vere af min Levnes Til;
Et mig min Gud forglemmme kunde,
Mit Hjerte, glem ham ingen Til!

Hos har mig underjald beredt?
Min Gud, der haunet mig af Stov.
Høv har med Langmod dog mig
ledet?
O, han, fra hvem jeg ofte løb.
Fra hvem i Hjertet kommer Freden?
Fra hvem til Manden Lys og Kraft?
Fra hvilken Milde frømmer Glæden?
Men et saa ham, som alt har stabt?
Sis, o min Raad! lad i den Himmel.
Til hollten Gud vil du ikke har,
Hvor du blandt Engleterns Brim-
mel
Skal saa et Gud saa unberbart!
Du har en Her til denne Gjæde,
O, ved Guds Godhed er den din;

Se, derfor måtte Kristus græde,
At du kan have Smil paa Sind.

O, skulde jeg den Gud et vere,
Og af hans Godhed ei forstå?—
Han skulde falde, jeg ei være
Bereft paa Sandheds Vej at gaa?
Hans Wilje er i Hjertet tegnet,
Hans Ord i alt hæfter sig;
Som Gud stal intet være regnet,
Ham være pris evindelig.

Det er min Tat, det er hans Willie:
„Guldommen være saasom han“;
Wil jeg fra denne Gud mig fåle,
Som saa han mig et Hende faal
Hvis jeg hans Hjærlighed kan under,
Saa føres jeg paa Sandheds Vej,
Og om jeg lidt af Svaghed synder,
I mig dog Syndens hæfter et.

O Ord, din Hjærlighed og Raade
Løb altid mig for Din Raad!
Den styrke mig og altid raade
Mig hen paa Livets Vej at gaa;
Den trøste mit beslæmte Hjerte,
Den lede mig i Rygbens Til;
Den hjælpe i min sidste Smerte,
Den lette mig min sidste Strid!

„Gud frelse os og salde os med et
helligt Kalk, ikke ejen vore Gjærtninger,
men efter sit eget Forstel og Raaben,
som er os givne i Kristus Jesu fra
evige Tider af.“ 2 Tim. 1, 9.

Gud længes efter Mennesernes Sa-
lighed, som en Mober efter at give sit
Barn Dit. Han bestemte os ikke til
Raade; men efterat vi var blevene Bræ-
dens Barn, har han sendt os sin Ton;
denne har et hvert os Saligheden. Men
Gud den Helligaand er det, som
salder os til Desologigjørelsen i sam-
me. Hertil bevoeger intet andet den
frømme Gud end hans Raade. De
Mæder, hvorved Guds Hjærlighed
bruger sig til sig, er Ordet og de hellige
Sacramenter. Daaben er Døren til
Kirken, Ordet, Skriften og den hel-
lige Nadver Seglets dørpa. Ved disse
Raademidler salder Gud den Hellig-
aand os. Han kom over Jesu Apostle,
for at se fulde præcise Evangelium
og inddøde al Verden til Raabens og
den hellige Nadvers Raade, han ledsga-
ger endnu steds Sacramenterne og sit
Ord med sine velignede Raade-
virksninger. Han har udgået sig over
dig i din Daab og søger gennem Ordet
at bringe dig til Kroen, seller og
fistlynder dig til din egen Frelse, la-
der kundgjøre dig dinne Synders For-
ladelse, og vil du vise, saa besegler
han dig samme i den hellige Nadver.

Saa god viser den treenige Gud sig
imod dig, folg hans Raad og sei Preis
paa hans Hjærlighed.

Skulde jeg mit Gud et pris
Og ham tolte indetlig.
Som i altid lader vise,
Han bet menet godt med mig?
Af hand frømme Hjerte flyder
Lutter Hjærlighed jo frem,
Hvormed han opholder dem,
Som hans Ord og Bud adlyver.
Alt tilført en Ende jaar,
Men Guds Hjærlighed bestaaer.

Manden i Skoven.

En Bonde havde længe fort et ugu-
deligt Liv; endelig vaagnede hans
Samvittighed og plænede ham med
haarde Bekrætelser over hans For-
hold. Villigebet git hon ikke i sig selv,
men overgav sig til nye Udsævelser,
for at hampe Samvittighedens na-
gende Pest. Dog dette vor forgivnes.
En Dag var han ud i Sloven for at
jælde Træer. Under dette arbejde kom
han til at tanke paa et alvorligt Bi-
belsprog, som han havde lært i sin
Ringdom, og som staaet i Luk. 3, 9:
„Den rigtig allede ved Joben af
Træerne; derfor skal hært Kra, som
ikke bærer god Frugt, afhugges og bræ-
des i Jæben.“ — Du er et saadant
Træ og fortjener at fæstes i Borbo-
relens Afgrund,“ saaledes tankte van
en en indre Gjæmme og foreholdt ham
hans Synders Blænde og Bedring-
hæld. Han forsørbedes og for-
vænede ikke længere at gøre Modstand.
Fra den Stund af bestilte han at
brage alvorlig Omborg for sin Gjæ-
telse. Han holdt Kra og blev vir-
kelig omvendt til Gud og bevarede
Kraen til sit Livs Ende.

Luther's Pilgrim Hus

No. 3 State St., New York.

Karmelites Hus ved de ny Landingspladser i Amerika
i Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmisjio-
ner, træffet i Pilgrim-Hus og
paa Emigrantene bi med
Raab og Daab.

Off. 1000 Danner fra Neden, fyret med Belt
Line Street car liget til Køpen.

PACIFIC HEROLD,

Udskrif

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....	50 Cts
Seks Maaneder.....	25 Cts
Sil Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkat:

Alt vedrørende Bidbet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send ben hæft i Money order eller læg 50cts. i Salg i Brevet.

En eller To Gents Frimærker modtages også. Men Frimærker på 5 eller 10cts. kan ikke bruges.

Norte Meddelelser fra standhavnlige Settlementer og Menigheder modtages med Taf.

Nordamerikanske Indianere.

(Fortsættelse).

Haldeerne holdt store, langharede hunde, som blev klippede en Gang om Året, for at man ikke kunne bruge deres Haar, øste farvede og blandede med Ulb af Bjergsaaret og med sine Basitrevler til Dræd, der på en simpel Vevestol væredes til Tøpper i mange, øste smagfuld, farvede Mønstre.

Af Geberbælt forstod man at stede hellige Mønster, en saabon — rund ned et Hul i Midten — brugtes til Regulappe.

Selve Legemet smykkedes paa mørke Møder. Tatovering var ikke meget brugt, derimod ynde nogle af de nordlige Stammer at slette sig med skarpe Sten eller Knivstålaller og behandle Saoren, så de dræbte ikke Mr. Malling af Krigsret var almindelig, særlig underkrigsmaling med hvid Farve.

Næste og den gennemhovedede til Dønsken mellem de to Brædder, der Smyller af Ben, bestod over alt af et skærm med Større eller Kemi-

ropper, der samles rent flere Steder i Landet, og blandt Klipper og Haibær vanskreden Kvinderne deres Ansigtet ved at gennemhøre Underleben til store Labesmyller, der minder om Potolundernes. Smooplghernes Labe blev gennemstaaren ved et langagtigt Snit og en lidt Gjenstand, passende formet af Ben eller Sten, anbragt i Saaret. Gang efter Gang blev der indsat et større Smylle, og hvor Gang blev der holdt en Fest, ved hvilken der udbedtes talrige Gaver til Gjæsterne. Tilhørs blev Hullet saa stort, at deri lunde anbringes en Stive af astang Form, indtil 3" lang og 2" bred, med udhulstet Stant, for at den bedre kunde fastholdes af Hallets Rande. Man vil fortælle, hvor hængt dette ser ud, og hvor meget det generer bl. a. Udtalen. Men det var et Tegn paa Rigdom og Mang, hun rige Kvinder turde bruge Labesmyller, og hun rige kunde udrede alle Hængsterne ved de mange Fester og Gaver.

En endnu forunderligere Sthi sendtes — og findes til Dels endnu — hos mange af de sydlige Stammer, den nemlig: ved Gladtrykning af frembringende en knust Omformning af Hovedet. Et Noctret hos Indianerne er den bedre, lave, stærkt tilbageværende Pande, og nu er det saa over alt, at netop de jærlige og ejendommelige Træk regnes for de sjovneste. Hvis et Døl blaa Øine og gulligt Haar, er det mest violblaa Øine og begy dnestre Hæfter anset for de sjovnest; er Øjnene strækstillede som hos den mongoliske Kine, er de næst strække de sjovlest, og al Toilettekunst går øerne ud paa at fremhæve disse hærlige Racemærker.

Dette er vistnok Grunden til, at den røde Race saa stærkt foretrækker de røde Farver til Bemaling af Huden, der skal gjøres saa rød som muligt, og dette er også Grunden til denne Gladtrykning af Hovedstallen, hvorfedt siles efter at frembringe en lige Linje fra Nasletippet til den toppeude Næse.

Alle Indianere bruger til Bugge et simpelt Bræt eller et udhulstet Dræstykke, hvortil Barnet bindes eller spændes fast med Skæmme. Næste dørred frembringes, da Prækel huler med Næsten mod et højt Bakkestop, et højt Træ, der kan foretrække Hørelæren mere. Denne bestiges i Bræt i Brædel med det ardet, hældende paa Randen, når den er til en saabon rund og Næsten brevet fuldt opstillet ned og Næsten brevet fuldt opstillet til Bræs. Dræket frembringes ved østrengheden at foreindstille

me, og naar Barnet har tilbragt nogle Maaneder i dette Pinselvinstuumrat, er dets blode Hovedstal formet efter Døse.

Når man ser et saadant uhyggeligt lille Børn med sine farværtende af Tæklet og undertiden med Blodet presset ud af Næseborene, skalde man tro, at Pinen maatte være stem og gjøre Barnet meget uroligt. Dette er dog ikke tilfældet, det er lige saa roligt som andre Born og synes ikke at blive synnerlig under Behandlingen. Enheller har denne uogen stabelig Indsydelse paa Øjne eller Intelligenz, de stabhovedede Indianere er ikke mindre ilige eller dygtige end andre. Og saa denne Niedannelse er Tegn paa ædel og fri Hvid, intet Slavebarns Hoved maa stabtrykkes, børst er det heller ikke let at saa Stitten udryddet.

Da disse Stammer har faste Bopæle, anvendes der større Arbeide paa Huse og blandt mere omstættende. De bygges af Cederyplanter og Bjæller, styrkantede og meget store, da de skal rumme flere Familier. Bopladsen vælges altid ved Bredden af Hav eller Elv, og Hujene legges ned med Gaslen ud mod Vandet. En Fjeld, astang eller lavbratist, med Elde paa indtil 70 fod assættes, og i højte, udkløvede Cederyplanter sættes bæret, Side om Side, til Begge, forsættede i Hjørnerne med tytte Stolper. Taget bæres af en Række svære Stoltbjæller langs Rygningen; ogsaa dette bestuar af Blæster. I Midten har det et Røghul, der kan dælles med Lemme, hvis Stilling rettes efter vinduet. Midt for Gadlen ud mod Vandet er reist en uhyre „Bebensholpe“, en af de nærligste Frembringelser af et „Kulturslosh“ Folks Faust og Industri.

Til en saadan Mast vælges en af Stovens prægtigste Cedere, der foldes og opstjores i en Længde af indtil 100 fod. Hvo af den stjores derpaa et af rundet, trugformet Smylle, flere fod brent for neben og afsnakende opad, tykt og udhulst bagtil. Den brede Forflade udstjores med fantastiske Menneske- og Djævlefigurer, som Villendræs. I Mæglen cubtinges over i opper Elterens Klauneste. Maru, Ørn, Bjørn eller hvid bat nu kan være. De mælter 3-10 fod hødes glatte, de skjæres senere af Jordens. Over dem indskrives gjerne et nærliggende Tegn med et stort opstillet Gad, der skal danne en Indgangsdør til Huset. Alle de udskaarne Figurer er rigt malede med farver og dekorative farver.

Naturligvis man mange Mennester

meddelt ved et saadant Arbeide selv nu, da det dog haves Fernedsaber; de betrounes med Tøpper og andre Gaver. Rejsningen er besværlig; Stolpens God anbringes i et gravet Hul i Jordens og med Tønde og Ørestoengen nær man området til at få den til at stan lobret som et stolt Bewis paa Ejrens, Familiens, ja hele Stammens Magt og Rigdom.

Lignende Stolper resses til Minde om afhøde, og en Haida Indianerkyst frembyder et ganske elendommeligt Syn ved sine mange, indtil 90 fod høje, råt udstaarde Baabentreer.

Ogaa Børskolperne i Huseis indre udstjeres ofte paa lignende Vis, ligesom udstjøring anvendes paa Kaner, Baaben, Husgerad, Gravmæder osv. (Tortsvæltet.)

Til Bryllups.

Onsdag Aften den 3de Juni blev Miss Josephine Moldrem og Chas. W. Petersen ægtetviede i Fairhaven, Wash.

Den Omstændighed, at jeg var indbudt til Brylluppet og tillige fulgte Indbrydelsen burde vel ikke anses for merkværdigt nok til at berhændtgøre det i Bladene, men da jeg ved, at den største Del af „Heralds“ Lesere aldrig har set Fairhaven, saa vore det mig tilsligt, at fortælle lidt om Rejsen, saavel som Brylluppet.

Afreste fra Parkland Kl. 3 Eftermiddag den 2den Juni, ankommen til Tacoma løste jeg Dampstæbillet tilbage til Fairhaven og ankomme med Dampbåden „Flyer“ fra Tacoma Kl. halv 5. Veiret var udmarket vakkert, Søen danned som et Spejl og den forfristede Solstaf i Bevægelse ved den kraftige Dampers Hart, sevelsom den mørkeste Udsigt paa begge Silber, gjorde et oplysende Indtryk. Untom til Seattle Kl. 6:15, hvilke derfra afgaa med Damperen „Sehome“ Kl. 8, tog d. 2. Tid til at gå lidt omkring i Byen. Seattle er som almindelig den samme udsig, varie Øj. Gaderne er fulde af hærente og gaaende, som hører sig om hærente med en Mine, som siger: „Vad os komme herem, vi har Hassiver!“ Hvad alle disse Høi bestiller eller hvad de gør efter, er det umuligt at danne sig noget Begreb om. Seattle er en storartet By med sin livlige Torcertræske, sine usynlige Parasitibehente, prægtige Bygninger og imødestige Gadur.

Kl. 8 var jeg igjen paa Brægger,

men maatte vente i to lange Tider for Damperen blev særlig til at gaa. Ataa Kl. 10 sejlede vi ud fra Seattle Havn. Efterat vi var komme ud paa Soen og i den mørke Nat saa tilbage paa den mægtige By, fremhod den for vore Øine et prægtigt Søue med sine tusinder af elektriske Lys, især var Snoqualmie Light & Power Bygningens et Syn, som man sent vil glemme. Den var over det hele belædt med elektriske Lampes og var ubestrivelig sjæn. Jeg kom netop til at tanke, at nuar vi kæbelsige Mennesker ud af den forstørrede Natur kan frembringe noget saa sjænt og herskt, hvad maa saa ille det fuskommne Lys være.

For at saa se saameget som umuligt, var jeg efter paa Venene da dei begyndte at gry af Dag, ti skalde da passere et Sted kaldt „Deception Pass.“ Det er et af de farligste Steder paa hele Sønet, det er et trængt Strede mellem Klipper paa begge sider, og ved Flodtiden kommer Søen væltende ind som en Tøs, men siger det hænder ikke saa sjeldent at Stibene her af Strommen slanges mod Klipperne og enten bestadiges eller knusæs. Det var Flodtiden da vi skulle passere Stedet og da var et Bæsteg for den mægtige Dampfer at arbebe sig igennem mod Strommen. Vi kom igjennem Passet netop Morgenmølen begyndte at bade sine første Straaler i det gjennemsigte Vand. Her møder et Syn, som en Beundret af en storartet Natur aldrig vil glemme, en Hellighed af hvad der med øvelslende Udsynende. En Del høje, usigne Klipper stillede op af Bandet, andre er bestædte med Ston af alle mulige Slags, som haer ligesom higende ester al trætte sig i den krystallære So. Jeg maatte uvilkaarlig komme til at trenke paa følgende Ord af Longfellow:

"Inverted in the tide,
Stand the gray rocks and
trembling shadows throw,
And the fair trees look over,
side by side
And see themselves below.
All those art worn and hard beset
With sorrows, that thou wouldest
forget,
If thou wouldest read a lesson
that will keep
Thy heart from fainting and
thy soul from sleep."

Saa tag dig en Dampfslæbet ud
Osløppgang mellem „Deception Pass“

og Fairhaven og hvis din Fantasi ikke er aldeles nrimodtagelig for Danskningen af en sjæn Natur, saa vil din efter give Longfellow Medhold, naar han siger:

"No tears
Dim the sweet look that nature
wears."

Herved er ikke sagt at dette Stræg er mere malerist og sortrydende end andre Steder ved Puget Sound, men det var dette Sted, som særlig blev Gjenstand for mine Dagtagesser.

Bed Anægtes maatte Baaben legge op til Væggen for at tage først Vand. Her ventede vi omkring en halv Time. Anægtes er en lidet Søby med noget saa vælger Beliggenhed. Den fornemste Reringåmade er Fisken, her er ogsaa flere Salkehauerier.

Nu stilte vi efter i Soen og Kl. 10 laaede vi i Fairhaven. Nu gjaldt det at opseje min Ven Moldrem hos hvem Brælkuppen skulle sejres. Jeg vidste ikke hans Adresse og maatte til at spørge mig frem. Jeg tog da kurvene øver igennem den mest besøgte Gade jeg kunde se, men fundede snart, da jeg saa at hvereneste Dør jeg passerede var til Overskrift „Saloon. Ester at have gaar en Stund, tænkte jeg, at enten er jeg paa Nørre eller saa Sommer jeg paa Syd, hvis jeg holder paa at gaa den Vi jeg nu gaar. Jeg spurgte da en Mand hvor Byens Forreningstræg var, han pegte tilbage den samme Vi, som jeg var kommen og sagde, at det var her. Jeg fandt dog snart en Mand, som gad mig den Kaderelning jeg ønskede og om en Stund hilsle jeg paa mine gamle Venner fra Nebraska, David Moldrem med Familie. Her visste det sig, at det Ordsprog mange brugte i Østen: "The coast is no place for a poor man," ikke altid holder Stif.

Hr. Moldrem kom herud for sine Mar siden og omkring alt han eide var en lille Husku og en Slot (jeg troer 10) Born, de næste maa. Ved Hvidt, Domkate og Sparsommelighed har han ikke alene forsørget sin Familie, men også lagget sig et hus til sig selv Kl. 10. Det var vistlig Høgeligi at finde igjen denne Familie med de smukke Engarter, hvor det er vært i Fairhaven ogsaa. Vorsted fra Forreningstræg er denne Vi, som mange andre herude, begunstiget med reeltig Skønhed. Mod Vest har man udsigt over Bellingham Bayen, hvis flotlæbte huse ligger og står,

om Baggrund. Ved at se mod Ør rendt det mig i Hukommelsen at: „Her saag eg etter stile Hjæl og Dalar, som dem eg i min syrste Kingdom saag.“

Fairhaven har flere store Sagbrug og Pakketrauerier, samt en Fabrik, som tilbereder Fislaender. Disse er det da som opholder Byen. Nu skal der bygges et stort „Gold Storage“ Hun og man venter, at dette vil afhjælpe Stibefarten, saavel som Fernbaneforbindelsen.

Men, jeg skalde fortælle om Brælkuppen. Precis Kl. 8 indfundi Brudeparret sig i den Norske Synodes Kirke, som for Anledningen var haftet beforet og fyldt til Trængsel. Past. C. A. Bjerke fortalte Wielsen. Han tog som Jesu Joh. 2, 5: „Hvad han siger eder, det gører.“ Han holdt en udværelst Tale, som var værd at lægge paa Hjerte, ikke alene for Brudeparret, men ogsaa for de andre, som hørte den.

Vi begav os derpaa tilbage til Brudehuset, hvor antagelig omkring 100 Gæster var forsamlende. Her tilbragtes Aftenen med Beskrivning, gemyldt Samtale og Lyksalninger. De unge Folk begyndte sit ægteskabslige Liv under meget gunstige Vilkaar. Brudgommen er en skik Forretningsmand fra Whotcom, er af svært Familie, men er forresten ligesaa nærlig, som svært, tager flittig Del i det kirkelige Arbeide og tegner til et vært en eksplosivt ung Mand. Bruden er ældste Datter af Mr. og Mrs. Moldrem, meget populær og har været en kærlig Arbeider i Menigheden. Alle de prægtige Gaver, som blev bragte, gav Vibenesbyrd om, at de unge Folk havde mange Venner. Maatte da hele deres Liv blive en Brælkuppdag, med mange Noer og saa Dibbler.

Jeg sit nu Indbydesse til at folge med Hr. Joh. Kopperdal til hans Søgersens, Hr. John Bræten, Hus, for at tage os en Tur paa Morgenstunden, hvor vi snart forsvedte os vildt tilstede hvor forsvaret os, om ikke Kopperdal havde været saa hærig at saa Kraemer i Hæderne, hvilket bevirkede, at vi vognede og løst op.

Hr. Bræten er skrædder til sengetraaer fra Star, N. D. Han har haft paa et meget luxus Hjem i Fairhaven og lader sig godt. Kopperdal skal opføre et stort hus, han skal nu til at bygge sig hus. Jeg begav mig derpaa tilbage til Brælkuppen, hvor jeg maatte hjælpe dem med at forlære nogen mere lage og „De Græs. Døs saa ingen samme med Past. Bjerke og gjorde Præsting paa

hans Tid for Neden af Dagen. Vi rejste først til Whotcom, hvor vi besøgte Past. Ordal med Familie. Her havde jeg ben øre at blive præsenteret for Hr. Miss Johan Ordal, en meget hæk og godmodig ung Mand. Han er Pastorens Son og om femti År vil han for første Gang have Anledning til at feire sin Fødselsdag. Ester at have spist Middag gjorde vi en Tur rundt Byen, til hilsen paa Hr. Fretheim, som handler med Klædesvarer. Han er en hæk Type af en Norbmænd, er skik til at sætte og læse Gaaber og en rigtig Artist med Pennen. Han gør god Foreinlæg, vil også fra nu af læse „Pacific Herald.“

Nu rejste vi tilbage til Fairhaven, hvor vi besøgte Hr. Jacobsons Familie, hvor vi maatte have Mad og Kaffe, saa deraf til Hr. J. Lindstedt, en svært Mand gift med en nærlig Kvind. Han er Kirlesanger i Bjerkes Menighed og redet det nok saa bra, om han end er svært. De har et hyggeligt Hjem og alt, som mangler dem var, at de ikke harde „Hærd.“ Denne Mand blev straks afhjulzen og efter igjen at have spist og drukket Kaffe, sagde vi også disse gode Folk Farvel. Nu var Tiden kommen for min Aftenspise og da jeg kom til Moldremis, for at sære Tale for mig, blev jeg også her godt Mad og Kaffe, men var nadi til at afslaa.

Afreiste med Dampfslæbet fra Fairhaven Kl. 8 G. M., ankom til Seattle Kl. 6 Morgen, afreiste deraf Kl. halv syv, kom til Tacoma Kl. 8, deraf Kl. 8:15, i Parkland Kl. 9 forfritset og med mange fornøjelige Møder efter den behagelige Tur.

Mons Knudsen.

Til Barnehjemmet i Teller, Alafsa.

Røndeeforeningen ved Florence har assendt følgende til Barnehjemmet ved Teller:

Mrs T. G. Seithra, 3 underskjort, en tjole, 2 sweater, en skjorte.

Miss Thea Seithra, en jak-t.
Mrs G. J. Hansen, en skjort, en underværelæning, en buk, to huler, to hæder, tre skoer.

Mrs Ida Carlson, en vest, en sac.
Mrs T. Carlson, en overall, et par bukser.

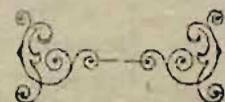
Mrs A. Gedstad, en underværelæning.
Et sagt:

Mrs G. J. Hansen \$1.50.

Mrs John Hall \$2.00.

H. M. T.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting.
Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.
MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress. English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand.

MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.

CARLO A SPERATI. Director of Band and Orchestra.

Winter Term.

Begins Jan. 6 and closes March. 27.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
Parkland, Wash

Giv tro imod din Ræste i Urmed,
at du kan glæde dig med ham, naar
det går ham vel.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Udserdiger alle lovlige Dokumenter
saa'm Stjørn. Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

LACOMA.

WASH

Maevit!

Giver til Parkland Lutheran Bor-
nehjem bedes sendt til Fin Pastor E.
Larsen, da hun er valgt til Stifter
istidenfor hendes høre Husbond, som
er afgaet ved Døden.

Chr. Rosnes,
Sekretær.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST.

TEL. MAIN 235 TACOMA

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA. WASH

Bemst dig ikke for at blive rig; hold
op fra at anrende dertil din Forstand.

Daaerlighed er bunden til en ung's
Djerie; Augustens Ris skal brive den
langt fra ham.

Hindren er dog blaa, om end den
blinde ser det ikke.

Gode Bøger!

Vi har sikret os et Oplag af
Fire Hundrede Fortallinger
For Skolen og Hjemmet
ved E. Man.

Denne Bog er smukt indbundet med
forgylt Titel og Løster i Boghandelen
\$1.50.

Vi vil sende et Exemplar af denne
Bog portofrit, saaomme Oplaget varer,
for 10 nye Abonnenter paa „Pacific
Herold.“ Altsaa: Faa 10 af Dere
Venner til at betale Dem 50c hver for
en Targang af Bladet og vi sender
Dem denne smukke og interessante
Bog som en Paaskjonnelse for Dere
Vhyderi.

„Julegave“ er Etlen paa en
smuk Ideen Bog, som indeholder 24
vært Fortallinger. Den er godt ind-
bundet med forgylt Titel og Løster
25c. Den sendes fri til enhver, som
sender os \$1.50 for 3 nye Marsabon-
nenter paa „Pacific Herold.“ Ved at
formoe 3 af dine Venner til at subscrive
her paa Bladet vil De faa denne in-
teressante lille Bog som Præmie.

Send \$6.00 for 12 nye Abonnenter,
jaa skal vi sende Dem begge disse Bo-
ger.

Proverummere af Bladet sendes fri
til saadanne, som ønsker at samle
Abonnenter.

1
ABONNER

PAA

Herold.

